

UDENRIGSMINISTERIET

Den 30. januar 2012

Spørgsmål 360 af 4. januar 2012 fra Retsudvalget (REU alm. del.) til skriftlig besvarelse fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål:

Under henvisning til udsendelsen på TV2 mandag den 2. januar 2012 om danske børn, der er blevet bortført til udlandet, bedes ministeren redegøre for, hvad regeringen gør for at hjælpe børnene og familierne, mens børnene er bortført til udlandet og hvad skal der til for at den hjælp kan ydes hurtigere og mere effektivt?

Svar:

I sager om børn bortført til udlandet af den ene forælder mod den anden forælders vilje, skelnes overordnet mellem, om børnene er bortført til et land inden for den såkaldte Haager-konventionen eller et land uden for Haager-konventionen. Ankestyrelsen under Social- og Integrationsministeriet behandler sager i lande inden for Haager-konventionen, Udenrigsministeriet behandler sager i lande uden for konventionen.

Udenrigsministeriet har indhentet nedenstående bidrag fra Social- og Integrationsministeriet, Ankestyrelsen, Familieretsafdelingen til besvarelse af spørgsmål 360 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg for så vidt angår sager inden for konventionssamarbejdet:

”Ankestyrelsen, Familieretsafdelingen, behandler som dansk centralmyndighed sager om bortførelse af børn til lande, som Danmark har et konventionssamarbejde med. Der er tale om samarbejde i henhold til Haager-konventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser, Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og Haager-konventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn. Danmark har afhængig af konvention et samarbejde med op til 48 lande.

Er et barn bortført til et andet konventionsland, vil Ankestyrelsen efter anmodning fra den efterladte forælder sende en anmodning om tilbagegivelse af barnet til centralmyndigheden i det land, hvor barnet opholder sig. Centralmyndigheden vil herefter videresende sagen til den myndighed eller domstol, der skal behandle sagen. Hvis myndigheden eller domstolen i konventionslandet vurderer, at der er tale om bortførelse, skal barnet som udgangspunkt tilbagegives til Danmark.

Ankestyrelsen samarbejder i fornødent omfang med øvrige relevante myndigheder i Danmark og udlandet.

Ankestyrelsen kan i øvrigt gennem retshjælpsordningen i børnebortførelsesloven yde økonomisk bistand til den forælder, der har fået bortført sit barn ud af Danmark.”

Udenrigsministeriet behandler sager til lande uden for Haager-konventionen, hvor der ikke er en gensidig aftale om at sikre, at børnene kommer hjem til Danmark.

Udenrigsministeriets handlemuligheder er begrænsede, men der er en række håndtag, der kan anvendes. Normalt tager Udenrigsministeriet kontakt til bortføreren og/eller dennes familie og omgangskreds for at mægle og dermed forsøge at forhandle en mindelig løsning på plads. Samtidig med mæglingsbestræbelserne, gør Udenrigsministeriet bortføreren bekendt med, at barnebortførelse er en strafbar handling, der efter dansk lovgivning kan medføre fængselsstraf. Den danske lovgivning giver i det hele taget mulighed for at agere hurtigt i den første kritiske fase, f.eks. kan forældremyndigheden umiddelbart overføres til den tilbageblevne forælder, og dansk politi kan med det samme udstede en arrestordre på bortføreren, der i konkrete tilfælde faktisk er endt i dansk fængsel. Senere i processen er der mulighed for at give et tiltalefraval, såfremt et sådant kan medvirke til, at bortføreren lader børnene rejse hjem. Ministeriet har også mulighed for at henvise den tilbageblevne forælder til en familieretsadvokat i både Danmark og i bortførelseslandet; udgiften til advokat dækkes gennem Ankestyrelsens retshjælpsordning. Udenrigsministeriet har derimod ingen mulighed for at agere imod lovgivningen i det land, som barnet er bortført til.

Udenrigsministeriet løser sagerne i nært samarbejde med øvrige danske myndigheder som kommuner, politi, statsforvaltning og Udlændingestyrelsen. Udenrigsministeriet fungerer i forhold til de øvrige myndigheder som koordinerende og rådgivende myndighed.

Udenrigsministeriet har de seneste år prioriteret området højt, og 60-70 procent af sagerne løses inden for det første år. Desværre er der også sager, der går i hårdknude, og her kan det være nødvendigt at afvente en ny åbning i sagen for at kunne nå frem til en løsning. Udenrigsministeriet lukker imidlertid aldrig en sag og arbejder altid for at fremme kontakt mellem barnet og den tilbageblevne forælder, således at barnet har kontakt til både mor og far.

De seneste år har Udenrigsministeriet i høj grad arbejdet med forebyggende rådgivning for at undgå, at sagerne overhovedet opstår. Det foregår i tæt samarbejde med politiet, etniske konsulenter og kvindekrisecentre, som har tæt kontakt til først og fremmest mødre af anden etnisk herkomst, og derfor har mulighed for at rådgive dem om, de begrænsede muligheder danske myndigheder har for at hjælpe deres børn hjem, hvis de bliver bortført til udlandet af den anden forælder.

